

پرسش‌ها و پاسخ‌ها ویژه محرم

بسمه تعالی

چرا با آنکه امام(ع) با توجه به سوابقی که مردم کوفه در زمان حکومت پدر و برادر ایشان از خود به جای گذاشته بودند و می‌دانستند آنها مردمی پیمان شکن هستند به تقاضای آنها جواب مثبت دادند و مسیر خود را به طرف کوفه منحرف کردند؟

پاسخ این است که اگر هجده هزار نامه مردم کوفه نزد امام حسین(ع) رفته بود و ایشان جواب مثبت نمی‌دادند، تاریخ، امام حسین(ع) را ملامت می‌کرد که اگر به کوفه می‌رفتند، ریشه یزید و یزیدیها کنده شده بود و از بین رفته بود. بنابراین اینجا تکلیف، اینگونه ایجاب می‌کرد که پاسخ مثبت باشد.

آیا اگر مردم کوفه امام حسین(ع) را به عراق دعوت نمی‌کردند، باز هم این قیام رخ می‌داد؟

عامل دعوت مردم کوفه، کوچکترین تأثیر بر قیام، را داشت. زیرا اگر عامل اساسی این بود، وقتی به امام(ع) خبر می‌رسید که به خاطر پیمان شکنی کوفیان و کشته شدن مسلم، برنامه کوفه منتفی است، امام(ع) یا باید با یزید بیعت می‌کردند و یا حداقل مسیر خود را عوض می‌کردند و دیگر حرفی از امر به معروف و نهی از منکر به میان نمی‌آوردند. اما درست برعکس است و اتفاقاً امام(ع) داغترین خطبه‌ها و سخنان خود را بعد از ماجرای شهادت حضرت مسلم و پیمان شکنی کوفیان ایراد می‌کنند.

امام حسین(ع) وقتی خبر شهادت مسلم بن عقیل را شنیدند اشک از چشمانشان جاری شد، آنگاه فرمودند: «خداوند، مسلم را بیامرزد که به سوی روح و ریحان الهی و زندگی جاوید در بهشت رضوان خدا رفت، بدان که او به

تکلیفش عمل نمود و تکلیفی که بر گردن ماست باقی مانده است.» سپس امام(ع) در طی اشعاری فرمودند:

«اگرچه دنیا گرانبها و ارزشمند شمرده می شود، ولی پاداش و ثواب الهی برتر و گرانبهاست.

اگر بدن ها برای مرگ آفریده شده اند، همانا کشته شدن با شمشیر در راه خدا بهتر است.

و اگر روزی هر کس به اندازه، مقدر گشته، پس حرص و طمع برای کسب آن هرچه کمتر زیباتر.

و اگر جمع مال برای این است که روزی رها شود، چرا انسان برای آنچه قرار است ترک شود بخل بورزد.»

(منابع: حماسه حسینی - شهید مطهری، لهوف - سید بن طاووس)

کبر بر ستم قرون بر آشفست حسین (ع)

بیداری ما خواست، به خون خفت حسین

آنجا که زبان محرم اسرار نبود

بالجه خون سرملو گفت حسین (ع)